

Let's WALK
about art.

เมื่อศิลปินญี่ปุ่นและไต้หวันเฝ้าดูเทศกาลศิลปะ
ชวนคนไปเดินหลงในชุมชนคลองสาน

Chikara Fujiwara & Wayla Amatathammachad

In Conversation with

เรื่อง: สลิล มหันต์เชิดชูวงศ์ ลำเฒ่า: สิริ รวีไพบุลย์ ภาพ: พิชญ์ สุจริตศาสตร์

*ขอบคุณสถานที่สัมภาษณ์: ศิลกจันทร์ โฮสเทล คาเฟ่

Let's WALK
about art.เมื่อศิลปินญี่ปุ่นและไต้หวันเริ่กเทศกาลศิลปะ
ชวนคนไปเดินหลงในชุมชนคลองสาน

Chikara Fujiwara & Wayla Amatathammachad

เราปล่อยให้ตัวเองเดินหลงทางครั้งสุดท้าย
เมื่อไหร่ เราถามตัวเองระหว่างสนทนากับผู้ชาย
สองคนตรงหน้า

ผู้ชายคนแรกชื่อว่า 'จิคาระ ฟูจิوارهะ' (Chikara Fujiwara) นักวิจารณ์ละครชาวโยโกฮาม่า ผู้
ขยับบทบาทมาเป็นที่รู้จักในฐานะคนทำงาน
ศิลปะ งานศิลปะของเขานั้นแทบจะไม่ใช่
ศิลปะในความหมายที่คนส่วนใหญ่เข้าใจ มัน
ไม่ได้ติดกรอบแขนงผนังหรือจัดวางอยู่ใน
แกลเลอรีสีขาวสะอาด แต่มันเป็นเกมใน
หนังสือเล่มเล็ก ที่เราคนดูต้องออกไปเล่นด้วย
การใช้สองขาและสัญชาตญาณออกเดิน!

เมื่อครั้งที่งานศิลปะนี้ที่ชื่อว่า Engeki Quest
(เองเกคิ เควสท์) เกิดขึ้นที่โยโกฮาม่า ณ
เทศกาล TPAM 2018 ชายคนที่สองซึ่งเรา
กำลังจะพูดถึง ได้รู้จักกับศิลปินชาวญี่ปุ่นผู้นี้
เป็นครั้งแรก

ผู้ชายคนที่สองคือคนไทยที่ชื่อ 'เวลา อมต-
ธรรมชาติ' หลายคนอาจเคยได้ยินชื่อของเขา
มาบ้างด้วยอายุงานในวงการศิลปะ แต่ไม่ใช่
ในฐานะคนเบื้องหน้า เวลาคืออดีตผู้จัดการ
ศิลปินไทยเบอร์ใหญ่อย่าง พิเชษฐ กลั่นชื่น
อดีตผู้จัดการศิลปะผู้อยู่เบื้องหลังโปรเจกต์
นำเต้นตาของ ทองหล่อ อาร์ต สเปซ และวันนี้
เขาคือผู้ก่อตั้ง 'ประยูรเพื่อศิลปะ' เครือข่าย
ศิลปะขนาดเล็กๆ ที่รวบรวมคนหลากหลาย
สาขาอาชีพ มาร่วมกันสร้างสรรค์เทศกาล
ศิลปะที่ก่อแรงกระเพื่อมใหม่ๆ อย่าง Low Fat
Art Fes ครั้งที่ 3 ให้สนุกมากยิ่งขึ้น

เมื่อพบกันครั้งแรกที่โยโกฮาม่า เวลาชักชวน
จิคาระให้เดินทางมาทำ Engeki Quest ฉบับ
กรุงเทพฯ ที่เมืองไทยดูบ้าง หลังจากที่เขาเคย
ทำมันมาแล้วที่มะนิลา (ฟิลิปปินส์) ฮันซัน
(เกาหลี) ดุสเซลดอร์ฟ (เยอรมนี) และฮ่องกง

จิคาระตกปากรับคำชักชวนของเวลาว่าจะมาเข้าร่วมเป็นหนึ่งในศิลปิน Low Fat Art Fes ครั้งที่ 3 ซึ่งจะเกิดขึ้นที่ชุมชนคลองสาน เขากับศิลปินและผู้ร่วมวิจัย มิโนริ สุมิโยชิยามะ เดินทางมากรุงเทพฯ ออกเดินสำรวจอย่างแบบเนียน และอาศัยอยู่อย่างคนแปลกหน้าที่กลมกลืนในชุมชน เพื่อลงมือทำ Engeki Quest ฉบับภาษาไทย

และทั้งหมดนี้ คือเหตุผลที่เราต้องจับขายสองคนนี้มาพูดคุยถึงโปรเจกต์น่าสนใจให้เราฟังก่อนจะออกไปเดินในฐานะ ‘ผู้เล่น’ ด้วยตัวเองในเดือนกุมภาพันธ์นี้

ถามจิคาระก่อนว่า รูปแบบของงานศิลปะแบบ Engeki Quest เกิดขึ้นจากความสนใจแบบไหน

จิคาระ: ตอนเด็กๆ ผมชอบเล่นสิ่งที่เรียกว่า Game Book มากๆ มันคือหนังสือที่จะมีทางเลือกให้เราเลือกว่าจะไปทางไหน ถ้าเราเลือกอันนี้แล้วก็ต้องทำตามคำสั่งต่อไปเรื่อยๆ เช่น ต้องเปิดไปอีกหน้า เพื่อเจอคำสั่งให้เดินไป

ตรงนั้นต่อ ซึ่งครั้งแรกที่ผมได้รับคำชวนให้ทำงานศิลปะอะไรสักอย่าง ผมนึกย้อนกลับไปถึงสิ่งที่ชอบ เลยดึงเอารูปแบบของเกมบุ๊กออกมา แล้วก็คิดเพิ่มไปว่าถ้ามันสามารถเอามาเดินเล่นในโลกความจริงได้ก็ยิ่งน่าสนใจ

พอดีช่วงนั้นผมเป็นนักวิจารณ์ละครอยู่ที่โตเกียวเลย ได้ดูละครโรงเล็กใน Black Box ค่อนข้างเยอะ และผมก็เริ่มรู้สึกว่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นในกล่องสี่เหลี่ยมสีดำ มันดูไม่ค่อยกระตือรือร้นหรือมีอิทธิพลอะไรกับตัวผมอีกแล้ว รู้สึกว่าเรื่องราวในชีวิตประจำวันของคน มันมีเสน่ห์มากกว่าเรื่องแต่งที่อยู่ในโรงละคร ประกอบกับตอนนั้น (ราวปี 2014) ไม่ค่อยมีละครที่ออกมาอยู่นอกโรงละครเท่าไร ผมก็เลยคิดอยากทำ Engeki Quest ขึ้นมา

คล้ายๆ โกดึก ที่มีทางเลือก อย่างนั้นหรอ

จิคาระ: โดยหลักการแล้ว โกดึกส่วนใหญ่จะมีข้อมูลประวัติศาสตร์เกี่ยวกับที่เที่ยว ที่กิน เป็นข้อมูลที่ชัดเจนให้เราไปเที่ยวได้ Engeki Quest มันนำทางเราเหมือนกันก็จริง แต่มันมักจะนำพาเราไปในที่ที่ประหลาด และบางครั้งก็ทำให้เราหลง (หัวเราะ) มันคือโกดึกที่พยายามทำให้เราหลงอย่างสนุก เช่น เราอาจจะเจอบ้านร้าง ตรงนี้แมวน่ารัก ตรงนี้หมาดุ สิ่งที่เราสนใจคือเรื่องราวหรือปัจจัยเล็กๆ น้อยๆ ที่มีความเป็นมนุษย์ มันสนุก มันตลก คำว่า engeki ในภาษาญี่ปุ่นมันก็คือคำว่า theater หรือละคร เพียงแต่ว่าเป็นละครที่ออกมาอยู่ในชีวิตจริงที่มันเต็มไปด้วยความเป็นไปได้หลายแบบ คนในชีวิตประจำวันที่เราอาจจะเปรียบเป็นนักแสดง หรือคนที่มาดูก็อาจจะกลายเป็นนักแสดงเองก็ได้เหมือนกัน ซึ่งสำหรับผมมันน่าสนใจมากๆ

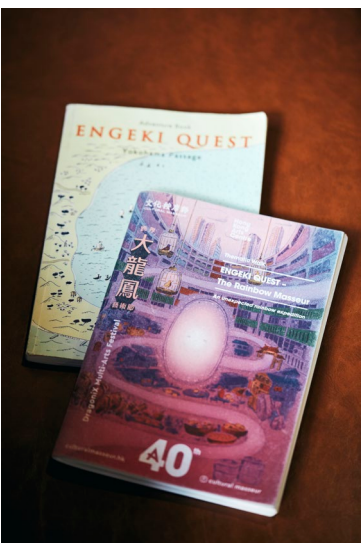
ทำไมถึงสนใจสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ที่ดูไม่สำคัญ

จิคาระ: ผมรู้สึกว่ามนุษย์เราส่วนใหญ่มันจะมีกิจวัตร (routine) บางอย่าง เช่น การเดินทางจากบ้านไปที่ทำงาน ฟอนานๆ ก็เหมือนถูกฝังเอาไว้ตายตัวอยู่ในหัวเรา เป็นความเคยชิน เหตุผลที่ผมใส่สิ่งเล็กๆ น้อยๆ ลงไปในงาน เพราะมันเป็นการกระตุ้นให้คนออกมาจากแผนที่หรือรูปแบบตายตัวในหัวเรา ให้คนได้มองเห็นสิ่งที่ไม่เคยเห็น รู้สึกในสิ่งที่ไม่เคยรู้สึก ผมรู้สึกว่าเราได้เรียนรู้อะไรใหม่ๆ ทำให้ชีวิตมันสนุกขึ้น

การที่คนยุคปัจจุบันสนใจสิ่งรอบข้างน้อยมาก ไม่ได้ตรงไหน

จิคาระ: มนุษย์เราในสังคมปัจจุบัน ส่วนใหญ่จะสนใจแค่สิ่งที่อยู่ในกรอบความชอบตัวเองหรือสิ่งที่อยู่ในมือ ซึ่งเกิดจากปัจจัยหลายอย่างมากๆ เช่น การมีอินเทอร์เน็ตขึ้นมาก็ทำให้เราโฟกัสแค่ในสิ่งที่เราอยากดู ซึ่งผมเชื่อมโยงเรื่องนี้เข้ากับสถานการณ์ในปัจจุบัน เหมือนกับว่า ณ ตอนนี้โลกของเรามีกำแพงที่มองไม่เห็นกันคนแต่ละคนอยู่ การที่ผมได้เดินทางไปทำงานนี้ในหลายแห่งทั่วโลก ทำให้ผมรู้สึกว่าหลายๆ ที่ก็เป็นเหมือนกัน

พอเราไม่สนใจอะไรที่นอกเหนือไปจากกรอบของตัวเองหรืออะไรที่มันต่างจากตัวเรา มันจะทำให้เราสามารถในการยอมรับหรือการอยู่ร่วมกันของมนุษย์มันต่ำลง ถ้าเราเข้าใจคนอื่นน้อยลง มันทำให้เราเกิดความกลัวสิ่งที่ต่างจากเรา ฉะนั้น สิ่งที่จะทำลายสิ่งเหล่านี้ได้คือการ

ทำให้คนได้ออกไปผจญภัย นี่คือสิ่งที่ผมคิดเยอะในการทำแต่ละเวอร์ชันของ Engeki Quest คือเราอาจไม่จำเป็นต้องฟังหลายกำแพงนั้นได้เลย แต่ว่าอย่างน้อยๆ ก็อยากให้สิ่งที่ผมทำสามารถทำให้คนแทรกตัวเข้าไปในช่องว่างเล็กๆ ระหว่างกำแพงใดๆ ได้ก็ดี

ถามเวลาบ้าง ผู้ที่เคยสัมผัส Engeki Quest มาแล้ว ก็โยโกฮาม่า รู้สึกยังไง

เวลา: ตอนนั้นผมไปเป็น speaker ในทอล์กของ TPAM 2018 แล้วก็มีเพื่อนๆ หลายคนพูดถึง Engeki Quest บอกว่างานชิ้นนี้ต้องไปดูนะ ผมก็เลยลองเอาหนังสือเล่มนี้ไปเดินในโยโกฮาม่าจริงๆ ซึ่งพอไปจริงๆ ตื่นเต้นมากกว่าโอ้โฮ มันพาเราไปในที่ที่เราไม่รู้เลยว่ามันมีอยู่ตรงนี้ด้วย แล้วอีกอย่างหนึ่งคือมันมีบางส่วนเป็นเรื่องแต่ง 100% บางส่วนก็อ้างอิงจากตำนานที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่นั้น คือผมไปโยโกฮาม่ามาสี่ครั้งแล้ว แต่พอเดินตามหนังสือเล่มนี้เหมือนผมได้เห็นมุมใหม่ ไม่ใช่แค่ได้ไปในที่ที่เราไม่เคยไป แต่ในที่ที่เราเคยไป เราก็มักค้นคิดหรือความรู้สึกต่อพื้นที่นั้นเปลี่ยนไปเลย

ความสนุกของงานศิลปะชิ้นนี้ อยู่ตรงไหน

เวลา: ผมไม่รู้ลึกว่ามันเป็นละคร แต่รู้ลึกว่ามันเป็นการผจญภัย ละครส่วนใหญ่มักมีบทและกำหนดการเดินเรื่องที่ตายตัว งานนี้เหมือนเราได้เป็นพระเอกของเรื่อง แต่ว่ามันไม่ได้มีบท มีแค่คำสั่ง แล้วเราตัดสินใจได้ด้วยตัวเอง ถ้าคุณตัดสินใจแบบนี้ คุณเดินไปทางนี้ หรือแม้กระทั่งเราตัดสินใจที่จะหยุด ไม่ทำแล้ว ไม่ไหวแล้ว เลิกก็ได้ แล้ววันอื่นค่อยมาเดินต่อ เป็นเรื่องที่เรามาผจญภัยแล้วมันเป็นชีวิตเราเอง

มากไปกว่านั้น ผมรู้สึกว่ารูปแบบมันน่าสนใจมาก เป็นงานศิลปะในรูปแบบหนังสือที่ทุกคนสามารถมีส่วนร่วมในแบบที่คุณเลือกได้ ซึ่งเป้าหมายของการทำ Low Fat Art Fes คือเราอยากนำเสนอรูปแบบของศิลปะใหม่ๆ ที่เราไม่ค่อยมีโอกาสได้เห็นในเมืองไทยสักเท่าไร เราจึงพยายามจะเอาสิ่งเหล่านี้มาให้คนได้มีประสบการณ์ ผมก็เลยเข้าไปแนะนำตัวกับจิคาระที่โยโกฮาม่า นัดกันไปกินเนื้อย่างต่อ แล้วเราก็คูณกันที่ร้านนั้นเลย (หัวเราะ)

ทำไมถึงเขียนพร็อพไว้ว่า Low Fat Art Fes ครั้งนี้จะ ‘ล่ำ’ ขึ้น

เวลา: ต้องเล่าก่อนว่ากลุ่มประยูรเพื่อศิลปะ ผมต้องการชวนคนที่ทำงานหลากหลายอาชีพมาทำโปรเจกต์ศิลปะ

ร่วมกัน สิ่งที่เราคิดคือจะทำยังไงให้มีกิจกรรมที่ทำให้ศิลปะกับสังคมเชื่อมต่อกันได้ เพราะว่าโดยปกติศิลปะในสังคมไทยในมุมมองของเราตอนนี้มันเป็นอีลิทิสต์อยู่ คือคนที่เข้าไปดูงานศิลปะแล้วรู้เรื่องเนี่ย ต้องมีการศึกษาในระดับหนึ่งเลยแหละ หรือแม้แต่คนที่สร้างงานศิลปะเอง การที่เขาจะเข้าถึงทุนได้มันก็ต้องมีคอนเนกชั่น มันไม่มีระบบที่เอื้อให้เกิดประโยชน์ในการขอทุนมาสร้างงานศิลปะได้ง่ายๆ ผมก็เลยสร้างกลุ่มนี้ขึ้นมาเพื่อหาจุดเชื่อมต่อซึ่งก็คือโปรเจกต์แรกที่เรารับช่วงต่อมาทำ

สิ่งที่เกิดขึ้นกับ Low Fat Art Fes สองครั้งก่อนคือมันเป็นศิลปะที่คุยกับคนกลุ่มเดิมๆ มีผู้สนับสนุนเป็นคนกลุ่มเดิมๆ ครั้งนี้เราเลยจะลองโมเดลใหม่ ทำให้ศิลปะไปเชื่อมต่อกับโลกข้างนอกจริงๆ เลยต้องออกจากอาร์ตสเปซมาอยู่ในพื้นที่ที่เป็นบ้านคนที่คนอยู่กันจริงๆ แล้วครั้งนี้เราไม่ได้ทำงานกันแค่คนในวงการศิลปะ แต่เราดึงชาวบ้านที่อยู่ชุมชนมาเป็น curator ให้งานเรา เราไปดึงนักวิทยาศาสตร์เข้ามาทำงานศิลปะกับเรา เราชวนมูลนิธิพุทธรักษาให้พาเด็กด้อยโอกาสจากชุมชนต่างๆ เข้ามาทัวร์เทศกาลเรา มันมีกลุ่มคนอย่างนี้มากมายเต็มไปหมดเลยดูเหมือนว่ามันแน่นขึ้น ล้ำขึ้นกว่าครั้งก่อน

ทำไมถึงเลือกชุมชนคลองสานมาจัดเทศกาลศิลปะ

เวลา: ที่จริงพวกเรามาเดินสำรวจตั้งแต่เส้นคลองสานมาจนถึงคลองบางกอกใหญ่ กินพื้นที่ใหญ่มากเหมือนกันครับ ทำความรู้จัก และดูสภาพความเป็นไปได้ว่ามันใช้งานได้ไหม เข้าถึงยากไหม และที่สำคัญ ในแต่ละพื้นที่จะมี Active citizen ที่จะสนใจไอเดียของเรามากน้อยแค่ไหน พอเราคำนึงถึงปัจจัยพวกนี้ มันก็เลยมาลงตัวที่ชุมชนท่าดินแดง-ชุมชนสวนสมเด็จย่า-วัดดอนคาราม พื้นที่มันเดินเข้าถึงได้ คือมันไม่เปลี่ยว ไม่อันตราย การจัดการพื้นที่ที่สะอาด แล้วก็มิสเปซที่มีขนาดเหมาะสมที่เราจะทำโปรเจกต์ได้ เทศกาลศิลปะของเราก็จะไปอยู่ในบ้านคนอยู่ในสวน อยู่ในวัด อยู่ในโกดัง

ทำไมถึงให้ชาวบ้านยอมเปิดพื้นที่ และกล่ามีส่วนร่วมในเทศกาลศิลปะ

เวลา: เราเจอคนในชุมชนที่สนุกกับงานเรา อยากทำให้มันเกิดขึ้น ยกตัวอย่างเช่น curator คนหนึ่งที่เรากำลังทำงานด้วย เขาเป็นหลานเจ้าของโรงเรียนบำรุงวิชาและเป็นครูสอนศิลปะ แต่ว่าคำว่าศิลปะในจักรวาลของเขาที่ผ่านมามันเป็นแค่การวาดรูประบายสี แต่พอเขาเจอเรา เขาคิดค้นว่างานศิลปะที่มีการมีส่วนร่วมอยู่ด้วยนะ มันไม่ได้เป็นแค่วัตถุศิลปะที่ถูกตั้งไว้เฉยๆ แล้วให้คนมานั่งดู เพราะฉะนั้นเขาก็สนุกตื่นเต้นกับเรา หรือยกตัวอย่างอีกคนหนึ่งคือคุณลุงพูนศักดิ์ เจ้าของแก๊งจีน แก๊งบอกว่าจริงๆ ในพื้นที่นี้ก็มีเทศกาลจัดมาเรื่อยๆ โดยองค์กรอื่น แต่แกก็ยังไม่เคยมีโอกาสได้ทำงานกับคนที่เป็ศิลปะมืออาชีพจริงๆ แกก็ตื่นเต้นกับไอเดียของเรา มันยืนยันกับผมว่า จริงๆ แล้วศิลปะไม่ใช่สิ่งที่ดูยาก แต่สิ่งสำคัญที่สุดคือเราเปิดโอกาสให้คนทั่วไปได้มีโอกาสสัมผัสมันหรือเปล่า

กลับมาที่จิคาระ กรุงเทพฯ ครั้งแรกของคุณเป็นยังไงบ้าง

จิคาระ: ก่อนหน้านั้นผมเคยอ่านหนังสือบ้าง หรือวาดรูปเมืองไทยบ้าง ก็พอจะมีภาพในหัวที่เกี่ยวกับเมืองไทยอยู่

“คนทุกวันนี้ไม่สนใจอะไรที่ต่างจากตัวเรา
ทำให้ความสามารถในการยอมรับกันหรืออยู่ร่วมกัน
ของมนุษย์ต่ำลง สิ่งที่จะกลายกำแพงเหล่านี้ได้
คือการทำให้คนออกไปเผชิญภัย”

Chikara Fujiwara

แต่ตอนเวลาคุยกับผมว่าที่นี่คือพื้นที่ติดแม่น้ำ และเป็น
อีกฝั่งของกรุงเทพฯ มันทำให้ผมอยากมาเห็นด้วยตาตัว
เอง พอมาถึงปุ๊บ อย่างแรกก็คือเดินดูรอบๆ กินอาหารใน
พื้นที่ ดิมเปียร์ (หัวเราะ) แล้วก็พยายามปฏิสัมพันธ์กับเจ้า
บ้าน แล้วค่อยรีเสิร์ชข้อมูลมาเสริม

**เห็นคุณสองคนลงพื้นที่ด้วยกัน เลยสงสัยว่าทำงาน
ร่วมกันยังไง**

เวลา: เคสของ Engeki Quest เนี่ย เราคุยกับเขาว่าใน
ตารางรีเสิร์ช 4 สัปดาห์ของเขา แต่ละสัปดาห์ แต่ละวัน
เขาจะทำอะไรบ้าง เขาต้องการคุยกับคนแบบไหน เขา
ต้องการเดินสำรวจพื้นที่นี้แบบไหน ทางตัวเทศกาลก็จะ
ส่งทีมงานที่เป็นคนช่วยและติดตามเขา คอยอำนวยความสะดวก
สะดวก คอยพาไปเจอคน ซึ่งทีมงานของเราก็จะรู้จักพื้นที่
ระดับหนึ่งแล้ว ซึ่งผมพบว่าจิคาระเขาทำงานเป็นระบบมาก
แต่ว่าในระบบนั้นก็มีความยืดหยุ่นอยู่สูงมากเหมือนกัน
นี่คือเสน่ห์อย่างหนึ่งของการทำงานกับเขา

**เท่าที่เดินสำรวจ คุณสนใจอะไรในคลองสาน และ
อยากเอาเรื่องไหนในชุมชนนี้มาเล่า**

จิคาระ: มีสองอย่างที่ผมอยากจะเล่า อย่างแรกก็คือเรื่อง
น้ำ ผมสนใจว่าพื้นที่แถบนี้เคยเป็นคลองเยอะ เมืองไทย
เป็นเมืองที่ใช้ชีวิตกับน้ำกับคลองเยอะ มันมีบางอย่างที่

เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาที่น่าสนใจ สภาพที่ผมเห็น
ก็คือ คลองหลายๆ ที่มันสกปรก ผมก็รู้สึกว่ามันน่าเสียดาย
แต่คนในชุมชนกลับรู้สึกว่ามันเป็นเรื่องปกติที่เขาคุ้นชินแล้ว
และ ณ ตอนนี้อย่างงั้นไม่มีการเคลื่อนไหวที่นำไปสู่การ
เปลี่ยนแปลงเชิงสังคมการเมือง ผมก็รู้สึกว่าถ้าเราสามารถ
ทำอะไรให้คนคิดได้ก็ดี

อีกเรื่องที่ผมสนใจคือการเกิดขึ้นของโอคอนสยามซึ่ง
เขาเคลมว่าเป็นห้างฯ ที่ใหญ่ที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
การที่ผมเดินลงพื้นที่ทุกวันๆ แล้วมองเห็นโอคอนสยาม
จากไกลๆ มันก็น่าสนใจว่าการที่สิ่งที่ใหญ่โตขนาดนี้มาอยู่
ณ ตรงนี้ มันจะส่งผลกระทบต่อทิศทางการพัฒนาชุมชนยังไง แล้ว
มันจะมีผลกระทบต่อการพัฒนากรุงเทพฯ โดยรวมยังไง
หรือไม่ใช่แค่ในกรุงเทพฯ หรือเมืองไทย แต่ว่าคนที่อยู่ใน
เอเชีย ชีวิตจะถูกพัฒนาไปในทิศทางไหน

**การมาเดินเล่น Engeki Quest อาจจะเจอเรื่องที่
ลึกไปกว่าความสุข จันเหระ**

จิคาระ: ใช่ครับ งานของผมมันก็มีหลายเลเยอร์ แน่นนอน
ว่าถ้าคุณจะมาหยิบหนังสือเล่มนี้ แล้วก็เดินเล่นเหมือน
การเล่นเกมนึง มันทันโอเคมากๆ อยู่แล้ว แต่ในอีก
เลเยอร์หนึ่ง ถ้าสมมติว่าคนมาเล่นอันนี้แล้ว อาจจะ
กระตุ้นความคิดบางอย่างต่อประเด็นเหล่านี้ แค่นั้นก็
เพียงพอแล้ว การที่จะดึงคนให้มาคิดเรื่องนี้ได้ ผมก็ต้อง
ทำงานนี้ให้มันสนุกด้วย เพื่อให้คนอยากมา

**ทำไมคนไทยที่แม้จะไม่สนใจศิลปะ ก็ควรมาเดิน
เล่น Engeki Quest**

จิคาระ: สำหรับผม ไม่ว่าจะไปทำตัว Engeki Quest
ที่ไหน ก็เหมือนได้ไปเรียนรู้เรื่องราวของเมือง เรื่องราว
ของคนในแต่ละที่ จริงๆ แล้วหนังสือพอผมทำเสร็จปุ๊บ
มันก็จะอยู่กับคนดูไปตลอด คุณจะออกมาเล่นเมื่อไหร่
ก็ได้ แต่ผมจะมาร่วมในสองวันแรกของเทศกาล ก็อยาก
ชวนให้ออกมาเล่น Engeki Quest กันในวันแรกๆ เพื่อ
จะได้เจอกัน หรือมาดื่มเบียร์กันที่เทศกาลก็น่าจะดีครับ

เวลา: เมืองไทยเต็มไปด้วยโค้ดบุ๊ก หรือป้ายเล่า
ประวัติศาสตร์ที่แปะอยู่ตามที่ต่างๆ แต่ไม่มีใครที่พูดถึง
วิถีชีวิตคนในพื้นที่จริงๆ ในปัจจุบันเท่าไร ผมรู้สึกว่ามัน
นี่จะเป็นเหมือนสโตนวอลล์ให้คนที่ใช้ชีวิตอยู่ในพื้นที่นี้ได้
ถูกมองเห็นมากขึ้น ผมอยากเห็นคนมาดูงานศิลปะที่มา
จากหลากหลายอาชีพ คนที่อาจจะไม่เคยดูงานศิลปะมา
ก่อนเลยในชีวิต ชาวบ้านในชุมชน และคนที่ชื่นชอบงาน
ศิลปะอยู่แล้วมาเจอกัน มาใช้เวลาร่วมกันในพื้นที่เดียวกัน
นี่คือสิ่งที่ผมอยากให้มันเกิดขึ้น ที่สำคัญคือดูฟรี และ
หนังสือก็ฟรีนะครับ (ยิ้ม)

**แอบสปอยล์หน่อยได้ไหมว่าเรื่องราวใน Engeki
Quest ฉบับคลองสาน จะเกี่ยวกับอะไร**

จิคาระ: แถวนั้นแนวเยอะมาก มันก็มีอิทธิพลต่อการทำงาน
และความคิดของผม แต่คนรักหมาก็จะไม่ถูกทิ้งเหมือนกัน
(หัวเราะ) ขอเล่าแค่นี้ละกัน ผมอยากจะเก็บเอาไว้เซอร์ไพรส์
ให้คนมาเดินดูเองครับ

Japanese Film Festival 2019

เทศกาลภาพยนตร์ญี่ปุ่น 2562

เทศกาลภาพยนตร์ญี่ปุ่นมาเยือนอีกครั้งต้อนรับปีใหม่ พ.ศ. 2562 ซึ่งคราวนี้มีหนังญี่ปุ่นหลากหลายเรื่องแห่กันมาให้ดูถึง 12 เรื่อง ทั้งหนังไตรภาค หนังขามุไร หนังแอนิเมชัน หนังกีฬา หนังสือสวน หนังครอบครัว ขึ้นชื่อว่าหนังญี่ปุ่นแล้วรับรองได้ถึงความละเมียดในหัวใจ เตรียมตัวจับจองตัวกันให้ทันนะชาวกรุงเทพฯ เชียงใหม่ และภูเก็ต

กรุงเทพฯ

24.01.62 - 03.02.62

เอส เอฟ เวิลด์ ซีนม่า เซ็นทรัลเวิลด์

เชียงใหม่

08.02.62 - 10.02.62

เอส เอฟ เอกซ์ ซีนม่า เมญา เชียงใหม่

ภูเก็ต

22.02.62 - 24.02.62

เอส เอฟ เอกซ์ ซีนม่า เซ็นทรัล เฟสติวัล ภูเก็ต

ติดตามข้อมูลเพิ่มเติม

ทางเฟซบุ๊กอินโฟ:

Chihayafuru Part 1

ちはやふる-上の句

Nori Koizumi / 111 นาที / 2016 /

Drama, Comedy, Romance

จุดเริ่มต้นของหนังไตรภาค เล่าความสัมพันธ์ของเพื่อนสามคนที่ร่วมกันก่อตั้งชมรมไพเราะตะ

© 2016 "Chihayafuru" Film Partners
© Yuki Suetsugu / KODANSHA LTD.

Chihayafuru Part 3

ちはやふる-結び

Nori Koizumi / 128 นาที / 2018 /

Drama, Comedy, Romance

บทสรุปเรื่องราวความสัมพันธ์และเส้นทางสู่นาคตของกลุ่มเพื่อนทั้งสาม

© 2016 "Chihayafuru" Film Partners
© Yuki Suetsugu / KODANSHA LTD.

Chihayafuru Part 2

ちはやふる-下の句

Nori Koizumi / 102 นาที / 2016 /

Drama, Comedy, Romance

หนังภาคต่อด้วยเรื่องราวการแข่งขันไพเราะตะ การต่อสู้ที่นำไปสู่การแตกหักของกลุ่มเพื่อน

© 2018 "Chihayafuru" Film Partners
© Yuki Suetsugu / KODANSHA LTD.

Laughing Under the Clouds

曇天に笑う

Katsuyuki Motohiro / 94 นาที / 2018 /

Action, Drama, Horror

ภารกิจปราบมูฮักโวจิที่จะมาทำลายประเทศ ในยุคแห่งการเปลี่ยนผ่านจากยุคขามุไรสู่ยุคใหม่

©2018 Laughing Under the Clouds Film Partners

©2018 "The Scythian Lamb" Film Partners
©Tatsuhiko Yamagami, Mikio Igarashi/KODANSHA

The Scythian Lamb

羊の木

Daihachi Yoshida / 126 นาที / 2018 /

Thriller

อาชญากร 6 คนที่ถูกปล่อยให้กลับมาใช้ชีวิตในเมืองท่าเรือเล็กๆ พวกเขาจะมีชีวิตใหม่ได้หรือไม่

Life is Fruity

人生フルーツ

Kenshi Fushihara / 91 นาที / 2017 /

Documentary

คุณตาและคุณยายเจ้าของสวนผักผลไม้ที่จังหวัดโอจิ ที่อาศัยอย่างกลมกลืนกับธรรมชาติ

© 2016 "Chihayafuru" Film Partners
© Yuki Suetsugu / KODANSHA LTD.

©2018 "YAKINIKU DRAGON" Film Partners

Yakiniku Dragon

焼肉ドラゴン

Wui-Sin Chong 126 นาที / 2018 /
Drama

เรื่องราวของครอบครัวร้านปิ้งย่างและความผูกพันที่ถูกทดสอบด้วยกระแสของการเปลี่ยนแปลง

Mixed Double

ミックス

Junichi Ishikawa / 119 นาที / 2017 /
Family, Sport, Romance

อดีตนักปิงปองที่กลับบ้านไปฝึกซ้อมปิงปองคู่ผสม เพื่อสู้กับคู่แข่งทางความรักของเธอ

©2017 Lu Film partners

写真甲子園
0.5秒の夏

© シネボイス

Shashin Koshien Summer in 0.5 Seconds

写真甲子園 0.5秒の夏

Hiroshi Sugawara / 117 นาที / 2017 /
Drama, Family

งานประกวดภาพถ่ายระดับชาติที่ผู้แข่งขันต้องเก็บความงามของญี่ปุ่น แรงบันดาลใจจากเรื่องจริง

©2017 Lu Film partners

Lu over the Wall

夜明け告げるルーのうた

Masaaki Yuasa / 112 นาที / 2017 /
Animation, Adventure, Comedy

เด็กหนุ่มผู้โดดเดี่ยวได้พบกับนางเงือกสาวลูที่ทำให้เขากล้าเปิดเผยความรู้สึกออกมา

The Crimes That Bind

祈りの幕が下りる時

Katsuo Fukuzawa 119 นาที / 2018 /
Drama, Mystery, Suspense

คดีฆาตกรรมสุดสยองที่ต้องไขรหัสจากโน้ตที่เขียนชื่อทั้ง 12 สะพานที่นียงบาชิ

© 2018 The Crimes That Bind Film Production Committee
© Keigo Higashino/KODANSHA All Rights Reserved.

Mirai

未来のミライ

Mamoru Hosoda / 98 นาที / 2018 /
Animation, Adventure, Family

สาวลึกลับชื่อมิไร ผู้เป็นจุดเริ่มต้นของการผจญภัยครั้งยิ่งใหญ่ของพี่ชายตัวเล็กในโลกมหัศจรรย์

JF THEATRE

ภาพยนตร์ญี่ปุ่นที่คัดเลือกมาฉายให้ชมฟรี ณ เจแปนพาวเวอร์เซ็นٹر กรุงเทพฯ ในทุกเย็นวันศุกร์ เวลา 18.30 น. ตั้งแต่ปี 2562 นี้ เดือนมกราคมพบกับหนังที่ว่าด้วย 'ดนตรีในหัวใจ' เดือนกุมภาพันธ์ชวนกันมาดูหนังหวานๆ ในชื่อ 'ความรัก' และในเดือนมีนาคมดูหนังในหัวข้อ 'ความรู้คู่คุณธรรม'

*ติดตามรายละเอียดของหนังและวันเวลาเข้าฉายได้ด้วยการสแกน QR code หรือเว็บไซต์ www.jfbkk.or.th

ENGEKI QUEST: แววนๆ ผู้ไร้นาม @ Low Fat Art Festival Vol.3

08.02.62 - 17.02.62

สถานที่: อุทยานเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ราชชนนี (สวนสมเด็จพระเจ้าย่า), ท่าดินแดง, คลองสาน ฯลฯ

กลับมาเป็นปีที่ 3 แล้ว สำหรับ Low Fat Art Festival เทศกาลศิลปะที่เน้นคุณภาพสุดๆ และในครั้งนี้ เตรียมพบมิติใหม่ของการผจญภัยทางศิลปะในพื้นที่ลึกลับของกรุงเทพฯ ที่คุณอาจไม่เคยรู้จัก โดยทีมงานเทศกาล ยอดมนุษย์จากทุกศาสตร์ทุกแขนง ได้ร่วมมือกับศิลปินและผู้คนในท้องที่ มาเนรมิตพื้นที่ผ่องแผ้ว ทั้งชุมชนท่าดินแดง คลองสาน สวนสมเด็จพระเจ้าย่า รวมไปถึงสถานที่

ใกล้เคียงเป็นสถานที่ที่รองรับและแสดงงานศิลปะหลากหลายแขนงทั้งจากไทยและต่างชาติ โดยมุ่งหวังการ 'เชื่อม' ศิลปะและศิลปินเข้ากับชุมชนและพื้นที่ท้องถื่น โดยทั้งทุกเงื่อนไขและกรอบความคิดเดิมว่า ศิลปะร่วมสมัยเป็นเรื่องไกลตัว

เจแปนฟาวนด์เซ็น กรุงเทพฯ ได้ร่วมเป็นหนึ่งใน co-creator เชื่อมโยง Chikara Fujiwara และ Minoru Sumiyoshiyama เข้ากับเทศกาล ศิลปินทั้งคู่ได้พูดคุยกันว่า คลุกคลีในย่านธนบุรีร่วม 2 เดือน จนเกิดเป็น 'ENGEKI QUEST: แววนๆ ผู้ไร้นาม' กิจกรรมที่จะให้คุณได้เลือกการผจญภัยของตัวเองตามเรื่องราวและคำแนะนำในหนังสือผจญภัยดังกล่าว

*ติดตามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ทาง
Facebook page: [LOWFATARTFES](https://www.facebook.com/LOWFATARTFES)
หรือทาง www.lowfatartfes.com

เสวนาในงานสัปดาห์หนังสือ กับ โยโกะ ทาวาเดะ

30.03.62

เสวนาน่าสนุกในงานสัปดาห์หนังสือเดือนมีนาคม 2562 ที่กำลังจะถึงนี้ เจแปนฟาวนด์เซ็น กรุงเทพฯ ได้เชิญคุณโยโกะ ทาวาเดะ นักเขียนที่มีผลงาน

ทั้งภาษาญี่ปุ่นและเยอรมัน ผู้ซึ่งได้รับรางวัลทางวรรณกรรมที่มีชื่อเสียงมากมาย และเป็นที่รู้จักในวงกว้างทั้งในญี่ปุ่นและยุโรป เจ้าของผลงาน เช่น คุณหมาเชยขวัญ (The Bridegroom Was a Dog) Memoirs of Polar Bear Where Europe Begins และ The Emissary มาพูดคุยเรื่องวิธีคิดและผลงานของเธอในไทยเป็นครั้งแรก

*รายละเอียดกิจกรรมจะประกาศอีกครั้ง
ทาง www.jfbkk.or.th หรือ www.facebook.com/jfbangkok

© Aesop

What Happened?

เรื่อง: nananippon team

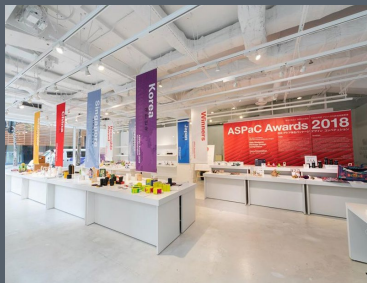
ทำไมต้อง Biennale/Triennale? ศิลปะร่วมสมัยคืออะไร?

03.11.61

สถานที่: ห้องออดิทोरียม ชั้น M ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC)

เสวนาที่เฝ้ามองช่วงเวลาแห่งเทศกาลศิลปะในปีที่ผ่านมา เพราะมีงานศิลปะร่วมสมัยเกิดขึ้นไม่น้อยกว่า 3 งานในประเทศไทย โดยเจแปนฟาวนิโตเซ็น กรุงเทพร่วมกับหอศิลป์บ้านจิม ทอมป์สัน ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบและสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย กระทรวงวัฒนธรรม จัดบรรยายพิเศษ ‘ทำไมต้อง Biennale/Triennale? ศิลปะร่วมสมัยคืออะไร?’

โดยผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปะที่มีชื่อเสียงจากประเทศญี่ปุ่นที่เข้าร่วมเสวนาในครั้งนี้ ได้แก่ คุณ Fram Kitagawa ผู้อำนวยการ Echigo-Tsumari Triennale และ Setouchi Triennale รวมทั้งคุณ Yuko Hasegawa ผู้อำนวยการฝ่ายศิลปพิพิธภัณฑ์ศิลปะร่วมสมัยกรุงโตเกียว และอาจารย์ที่ Tokyo University of Arts ทั้งนี้ เพื่อให้การพูดคุยเหมาะสมกับบริบทของงานศิลปะในเมืองไทย จึงได้เชิญคุณ กฤติยา ทาวิวงศ์ ผู้อำนวยการศิลป์ หอศิลป์บ้านจิมทอมป์สันและภัณฑารักษ์นานาชาติแห่ง Gwangju Biennale 2018 มาเป็นผู้ดำเนินรายการในงานนี้อีกด้วย

ประกาศรางวัล ASPaC 2018

04.12.61

สถานที่: กรุงโตเกียว

ข่าวดีของอนาคตไทย เมื่อผลการแข่งขันรอบสุดท้ายในงานประกวดออกแบบบรรจุภัณฑ์ระดับนักศึกษาในภูมิภาคเอเชีย (ASPaC) ณ กรุงโตเกียว ปีนี้เป็นปีแรกที่ไทยได้รางวัลชนะเลิศจากผู้ส่งผลงานทั้งสิ้น 3,500 ชิ้น จาก 10 ประเทศในแถบเอเชีย โดยผลงานชื่อ Kidicine ของ น.ส.กุลิสรา สมบัติพิบูลพร จากมหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับรางวัลชนะเลิศ (Grand Prize) ผลงานชื่อ One Shot ของ น.ส.สิตานันท์ บุญยโยธิน จากมหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับรางวัล Japan Foundation Awards และอีก

หนึ่งผลงานชื่อ 1TOOL3 ของ นายรัฐวิชญ์ อัคระชัยรินทร์ จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้รับรางวัล Honorable Awards โดยผลงานที่ได้รับคัดเลือกทั้งหมดถูกจัดแสดงที่ GOOD DESIGN Marunouchi ระหว่างวันที่ 6-15 ธันวาคม 2561

๓

บาร์แจ๊สที่น่าค้นหา บนตาดฟ้าย่านสะพานควาย

ทุกคนต่างมีความประทับใจต่อโตเกียวที่ไม่ซ้ำกัน บ้างอาจประทับใจในความศิวิไลซ์หรือพื้นที่ที่เป็นสวรรค์ของเหล่าโอตาคุ แต่สำหรับ อีฟ-เดซิด จิโรทาสโกส กราฟฟิคดีไซน์เนอร์ที่เคยเดินทางไปญี่ปุ่นหลายครั้งบอกว่า สิ่งที่เขาประทับใจ คือซีนของดนตรีแจ๊สในโตเกียว

“ที่โตเกียวมีย่านที่เต็มไปด้วยบาร์แจ๊สมันสะท้อนว่าคนญี่ปุ่นมีวัฒนธรรมย่อยเยอะ เช่น คอสเพลย์ โอตาคุ ผมรู้สึกว่าเขาเคารพวัฒนธรรมย่อยของทุกอย่าง อย่าง เขาจึงมีพื้นที่ให้กับวัฒนธรรมเหล่านั้น”

“พอกลับมาที่ไทย ผมรู้สึกว่ามันก็จะเหี่ยวหาย เพราะเพลงแจ๊สหรือบลูส์เป็นวัฒนธรรมย่อยที่อาจจะหายหรือตายได้ อยู่ตลอด อาจเพราะคนไทยเราชอบฟังอะไรตามกระแส ช่วงไหนเพลงอะไรดังร้านดนตรีสดก็จะเล่นแต่เพลงแบบนั้น แต่ที่โตเกียวจะไม่เปลี่ยนไปตามกระแสเท่าไร เพราะเขามีพื้นที่เฉพาะ ถ้าคุณชอบสิ่งไหน คุณก็มีพื้นที่ของตัวเอง”

ความชื่นชอบในดนตรีแจ๊สและบลูส์ทำให้อีฟเลือกที่จะแนะนำ Dumbo BKK บาร์แจ๊สขนาดไม่ใหญ่นักที่แฝงตัวอยู่บนตาดฟ้าของตึกแถวที่เป็นโคเวิร์กิงสเปซเล็กๆ ในย่านสะพานควาย ความที่บาร์แห่งนี้ชุกซ่อนตัวอยู่ผิดที่ผิดทาง จึงทำให้ที่นี่แปลกต่างจากบาร์อื่นๆ ทั่วไปที่มักเลือกอยู่ในย่านฮิตอย่างทองหล่อ

“ที่นี่เป็นบาร์แจ๊สเปิดใหม่ ผมชอบที่มันอยู่ในย่านไม่ฮิตเท่าไร ซึ่งผมรู้สึกว่าร้านตามสถานที่ฮิต มันก็ง่ายไปไง มันต้องตาม

หาหน่อย และร้านนี้ก็ติดด้วยปัจจัยหลายๆ อย่าง เพลงดี บรรยากาศก็น่ารัก เป็นบาร์ที่ดูไม่พยายามจนเกินไป ไม่ได้พยายามเป็นแจ๊สด้วยการแต่งนู่นแต่นี้ แต่ที่นี้สบายๆ ต่อให้ไม่ชอบฟังแจ๊ส ก็ยังมานั่งชิลคุยกับเพื่อนได้”

ตาดฟ้าของตึก Inn Office ที่ตั้งร้าน Dumbo BKK ตกแต่งอย่างเรียบง่ายด้วยโต๊ะไม้และเก้าอี้หลายสี มีวิวตึกสูงของย่านพลายอินน์ห้อมล้อมบาร์แห่งนี้เอาไว้ อีกทั้งเพลงแจ๊สยุค 50s-70s จากแผ่นเสียงที่ตีเจเปิดและดนตรีสดจากวงแจ๊ส ทำให้บรรยากาศของร้านดูพิเศษได้ไม่ยาก

“บาร์แจ๊สในไทยมักจะอยู่ได้ไม่นานมาก เพราะตลาดคนฟังแจ๊สในไทยไม่เข้มแข็งขนาดนั้น พอมีร้านดีๆ เปิดใหม่ ก็อยากเชียร์ครับ”

๓

เดซิด จิโรทาสโกส (อีฟ)

กราฟฟิคดีไซน์เนอร์หนึ่งในทีม SATARANA (สารธารณะ) ผู้ซึ่งหลายๆ บานักคลุคลักกับงานออกแบบที่เกี่ยวกับการพัฒนาพื้นที่ ชุมชน และเมืองล่าสุด อีฟได้รับเลือกให้เป็นตัวแทนประเทศไทยในโปรเจกต์ Door to Asia ที่เชิญศิลปินจาก 8 ประเทศมาช่วยกันออกแบบพื้นที่กึ่งที่พักพิงในภูมิภาคโทโฮคุให้กลับเป็นเมืองใหม่อีกครั้ง

Dumbo BKK

ชั้น 6 ตึก Inn Office (รถไฟฟ้าบีทีเอสสถานีสะพานควาย)
เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร
เปิดเวลา 17.00 น. - 00.00 น. (หยุดทุกวันอาทิตย์)
โทร 094-560-7222

[dumbo.bangkok](https://www.facebook.com/dumbo.bangkok)

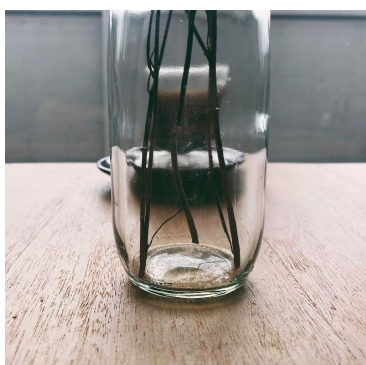
IG: reudufon

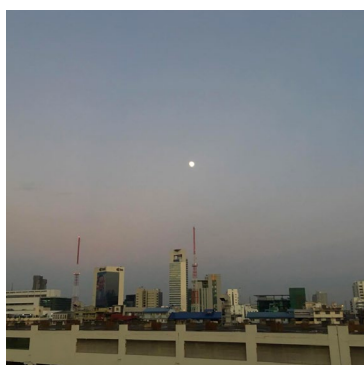
IG: kkapm

IG: vanillaneptune

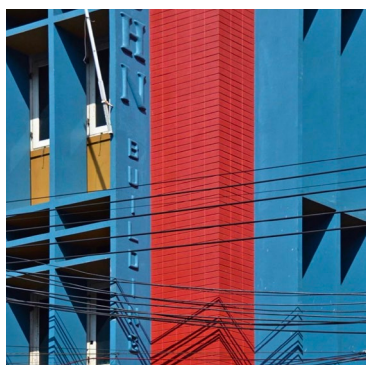
IG: khocinnamon

IG: salilabee

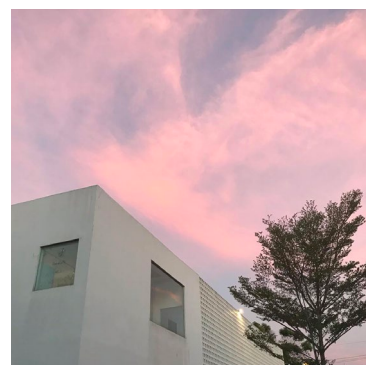
FB: Jiraporn Wiwa

IG: tomanoo

IG: monkiedoookie

IG: amm_hey

ตึกสูงสีสดสวย ท้องฟ้ายามเย็นจากมุมมองที่ไม่เหมือนใคร หรือจะผลเลมอนก็ดูญี่ปุ่นได้ สารพัดมุมมองญี่ปุ่นในแบบไทยๆ เหล่านี้ คือภาพถ่ายที่ผู้อ่านนานานิปอนที่ติด #nananippou ในโซเชียลมีเดียช่องทางต่างๆ ถ้าใครอยากร่วมแชร์ร่วมถ่ายทอดความญี่ปุ่นในมุมมอง ก็อย่าลืมติดแฮชแท็กมาฝากกันบ้างนะ :D

๑

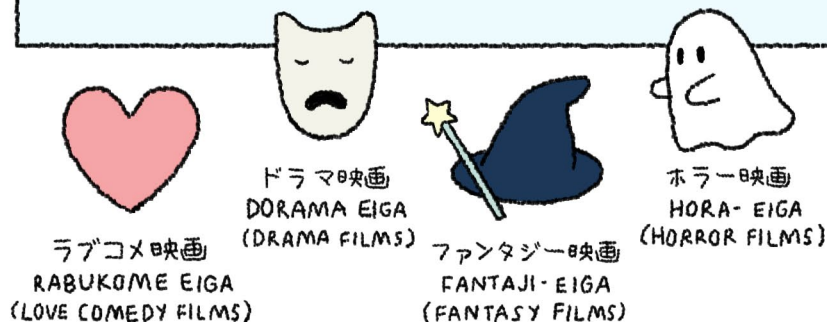
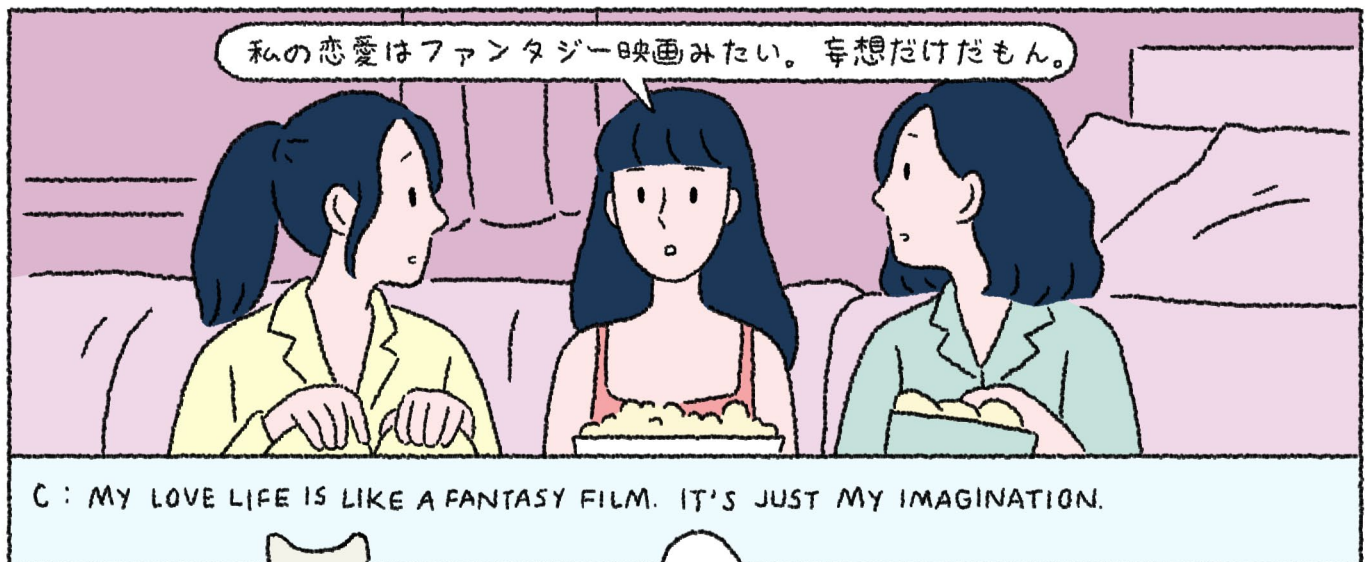
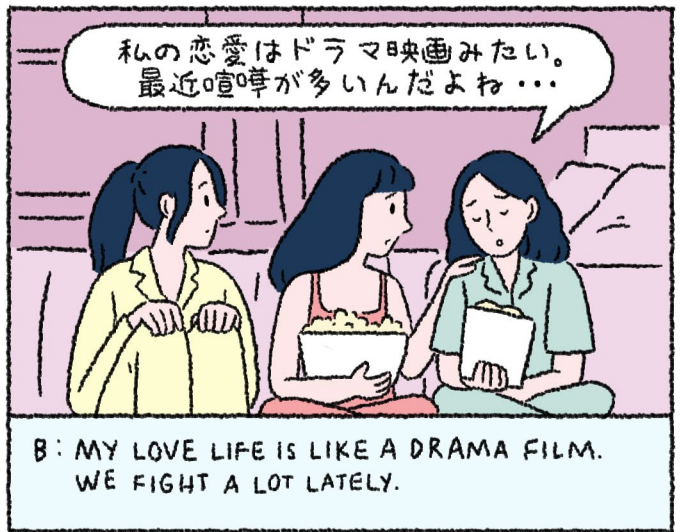
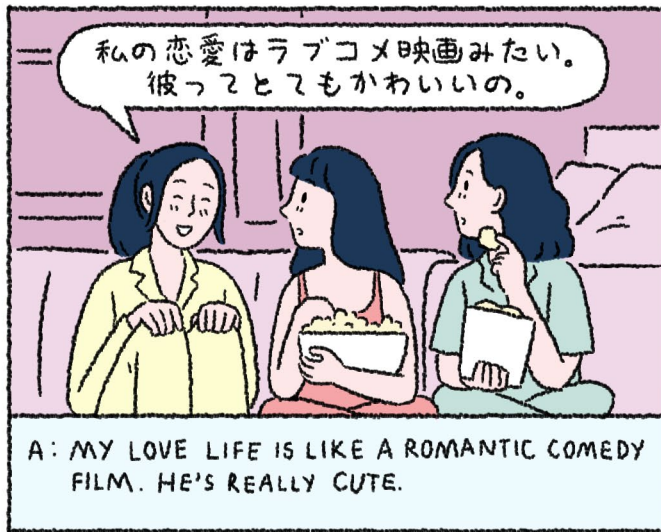

ที่ปรึกษา อิศารุ คุวารารุ, สิริ รวีไพฑูริย์ บรรณาธิการ สลิล มหันต์เชิดชูวงศ์ นักเขียน ซาลิสา เมธานุภาพ นักออกแบบกราฟิก ญัฐปรีญา โจรสา ช่างภาพ พิชาญ สุจริตสาริต ผู้จัดทำ บริษัท ไอแอลไอ จำกัด อีเมล ili.docx@gmail.com แยกสไลด์และพิมพ์ที่ บริษัท โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์ (1987) จำกัด โทรศัพท์ 0-2428-7500

เจแปนฟาวนด์ชั่น กรุงเทพฯ เจ้าของลิขสิทธิ์ 2562 ห้ามนำส่วนใดส่วนหนึ่งจากหนังสือเล่มนี้ไปเผยแพร่หรือพิมพ์ซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร Copyright © 2019 The Japan Foundation, Bangkok All right reserved. No reproduction or republication without written permission.

1 2 3 NIPPON!

BY SUNDAY KIDS

PRONUNCIATION

- A: WATASHI NO REN-AI WA RABUKOME EIGA MITAI. KARETTE TOTEMO KAWAI NO.
- B: WATASHI NO REN-AI WA DORAMA EIGA MITAI. SAIKIN KENKA GA OOHIN DA YO NE...
- C: WATASHI NO REN-AI WA FANTAJI-EIGA MITAI. MOUSOU DAKE DA MON.

JAPAN FOUNDATION

WHAT'S JFBKK

เจแปนฟาว์นเดชัน กรุงเทพฯ เป็นองค์กรหลักของญี่ปุ่นที่จัดกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม ร่วมด้วยคอร์สเรียนภาษาญี่ปุ่น งานแสดงศิลปะและวัฒนธรรมของญี่ปุ่นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เช่น การแสดงบนเวที งานแสดงนิทรรศการศิลปะ งานเทศกาลภาพยนตร์ การประชุมเชิงปฏิบัติการ เกี่ยวกับ วัฒนธรรมและอื่นๆ และการสนับสนุนทางด้านวิชาการ การศึกษาที่เกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่น

เจแปนฟาว์นเดชัน กรุงเทพฯ

ชั้น 10 อาคารเสริมมิตร ทาวเวอร์ 159 ถนนสุขุมวิท 21 กรุงเทพฯ 10110
โทรศัพท์ : 0-260-8560-4 www.jfbkk.or.th www.facebook.com/jfbangkok

